

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

411. An quibus causis Prælati, aliqúe constituti in dignitatibus Episcopalis inferioribus, & curati; vel etiam habentes beneficia merè simplicia admitti possint, & soleant in Curia ad resignandum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

hoc suum votum Papæ, petendamque ab eo licentiam, quæ denegatâ demum evadat liber à voto, tradunt iidem Pirrh. & Laym. II. cit. ed quod talis Episcopus frustra peteret talem licentiam cedendi Episcopatu, ut ingredi posset religionem, utpote quam Papa non concederet, neque secundum Canones concedere posset, nisi alia legitima causa adsit, ob quam consultum, ut Episcopatum deserat, contra Suar. 10. 1. de relig. l. 3. de voto. q. 1. Azor. p. 1. l. II. c. 16. q. 2. Sanch. 10. 1. de relig. l. 4. c. 25. n. 26. & alios apud Laym. ad quos accedit Lessi, de just. l. 2. c. 41. n. 25. ubi: si Episcopus voveret religionem, votum non foret invalidum, quia fieri potest, ut id ipsi & Ecclesiæ sit melius; ergo tenetur Papæ aperire suum votum, & copiam id exequendi petere; nam sub conditione, si Papa consenserit, censetur factum; unde etiam implicite vovit eidem proponere, alioqui non serium, sed illusorium esset votum, &c. Idque videtur valde probabile, quod nimirum tenetur suum votum exponere Papæ, non quidem ad petendam licentiam, dum is iudicat eum adhuc utilem Ecclesiæ, sed ad hoc, ut is hoc ipsum disjunctet, expensis omnibus, num sit adhuc utilis nunc. Pro distinctione tamen serviet, quod tradit Hurtad. de resident. l. 2. resolut. 13. à n. 21. ubi: qui votum fecit religionis, exprimens conditionem, si Papa dispensaverit, prudenter & timorata iudicat, causas, quas habet, ad ingrediendum religionem, non esse sufficientes, ut Papa dispenseret, & licentiam concedat; atque idem iudicent viri timorata conscientia, non tenetur petere licentiam à Papa, sed semper manet votum conditionatum, quousque superveniat causa, quæ prudenter iudicetur sufficiens ad dispensandum. De cetero aliud est cum eo, qui ante susceptum Episcopatum voverat ingredi religionem, & postea, non impleto hoc voto, factus est Episcopus; tenetur enim is resignare Episcopatum, & votum implere, juxta c. per tuas, de voto. non exinde, quod status religionis perfectior sit Episcopali, sed quia votum prius Deo factum; cum posset, & ei, qui illud ediderat, expediret, implendum, & hoc ipsum Deo gratius; etsi enim status Episcopalis perfectior religioso, id tamen ex eo est, quod supponat & requirat in eo perfectionem, qui illum suscipit; non autem, quod ad perfectionis consecutionem multum conferat sicut status religiosus, ut D. Tho. 2. 2. q. 186. a. 1. ad 3. & a. 2. ad 1. adeoque melius est, Deoque gratius, ut quis ante suspensionem Episcopatus ingrediatur religionem, in qua proficere potest, quam ut Episcopatum suscipiat, seclusâ necessitate Ecclesiæ; & per consequens votum valet, nec commutari potest in suspensionem Episcopatus: uti contra editum post suspensionem Episcopatus non valet votum tale, quia vovens ob impedimentum satisfaciendi officio Episcopali inhabilis factus ad ingrediendam religionem, nisi prius à Papa absolvatur à vinculo, quo obstrictus Ecclesiæ. Ità ferè Pirrh. cit. n. 53. & Laym. n. 4. remittens ad Suar. 10. 3. de relig. l. 1. c. 19. & 20.

Item de elect. Pralat.

q. 173.

* * *

Questio 411. Ex quibus causis Pralati alii- que constituti in dignitatibus Episcopali inferioribus, & curati, vel etiam habentes beneficia merè simplicia admitti possint & soleant in Curia ad resignandum sua beneficia?

1. **R**espondeo primò, ob easdem causas, ob quas conceditur resignatio Episcopatum, resignari potest qualibet dignitas Ecclesiastica & quodlibet beneficium curatum. Paris. l. 5. q. 4. n. 1. citans Redoan. 17. de simon. p. 2. c. 13. n. 11. Rebuff. in pr. tit. de resign. express. Pirrh. ad tit. de renunc. n. 54. Tamb. de jure Abb. 10. 1. d. 13. q. 1. à n. 10. loquens in specie de Abbatibus, similibusque Pralaturis regularibus, & ordine singularis prædictas causas illi applicans. Laym. ad cit. c. nisi cum pridem. de renunc. n. 6. causam senii & infirmitatis applicans alii Pralatis Ecclesiarum & Parochis, & n. 8. causam illam malitiæ plebis parochi. Et ratio est, quod, cum difficilius concedatur resignatio seu cessio Episcopis, utpote arctiori vinculo alligatis Ecclesiæ, quam alii Pralatis aut animarum curatoribus, necessariò sequitur, facilius eam ob easdem causas concedi istis inferioribus. Unde etiam si ex causâ renunciandi quoad inferiores Pralatos & animarum curatores non fiat in jure expressè, sicut quoad Episcopos, quia tamen militat eadem ratio in his quoque, eadem quoque causæ in iis locum habent. Paris. loc. cit. à n. 20. Pirrh. loc. cit.

2. Respondeo secundò, quin & hodie in Curia Romana reuanciaciones harum inferiorum dignitatum & beneficiorum curatorum passim admitti ex longè levioribus causis, tradunt Paris. loc. cit. n. 15. Pirrh. n. 54. Azor. p. 2. l. 7. c. 19. q. 4. in fine. Et in specie curatorum resignaciones admitti etiam in favorem cum reservatione pensionis, vel absque ea, si curatus servierit Ecclesiæ per annos aliquot, nec aliam solere requiri causam, etsi, si alia quoque causa adsit & exprimat, admittantur facilius, ait Paris. cit. n. 15. quin & sufficere ferè causam, ut beneficium dimissum alteri, in cuius favorem dimittitur, conferatur, ex Azor. loc. cit. tradit Pirrh. loc. cit. Dum autem resignantur simpliciter in Curia, vix singularem causam requiri, satis indicat Paris. loc. cit.

Respondeo tertio: Quidquid de jure dici possit, de stylo & consuetudine recepta resignatio beneficiorum simplicium, residentiam non requirunt facta in Curia seu coram Papa specialem causam non requirit, sed simpliciter ea recipitur, uti & resignatio eorum in favorem alicujus, & sic ad vota resignantium admittitur, etsi in supplicatione dicatur: *ex causis certis animum suum moventibus*: resignare intendat. Paris. l. 5. q. 5. à n. 30. & ex parte resignantis in favorem sufficit, & esse solet causa affectio, quâ quis consanguineo vel amico suo, aut alteri bene vult. Paris. ibid. n. 6. citans Rebuff. in pr. tit. de resign. express. Pirrh. & Azor. II. cit.

Questio 412. Ex quibus causis resignaciones beneficiorum fieri possint extra Curiam Romanam coram Ordinariis?

1. **R**espondeo primò: Renunciatio simplex (quæ sola, ut dictum de jure communi coram Ordinariis